سُورَةُ الأَحۡقَاف سورەتی الأَحۡقَاف

بِسۡمِ بەناوی ٱللَّهِ خودا ٱلرَّحۡمَٰنِ ئەوپەڕی بەبەزەیی و میهرەبان (ناوێکی پیرۆزی خودایە) ٱلرَّحِيمِ ئەوپەڕی بەخشندە (ناوێکی پیرۆزی خودایە)

حمٓ حا میم (١) تَنزِيلُ دابەزێنراوی ٱلۡكِتَٰبِ کیتاب و نوسراوەکە مِنَ لە ٱللَّهِ خودا ی ٱلۡعَزِيزِ تەواو باڵادەستی ٱلۡحَكِيمِ تەواو کاربەجێ (یە) (٢)

مَا خَلَقۡنَا دروستمان نەکردوە ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەکان وَٱلۡأَرۡضَ و زەوی وَمَا و ئەوەی بَيۡنَهُمَآ لەنێوانیانە إِلَّا تەنها بِٱلۡحَقِّ بە حەق و ڕاستی یە

وَأَجَلٖ و کات و ماوەیەکی مُّسَمّٗى دیارکراو ە وَٱلَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُواْ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون عَمَّآ لەوەی أُنذِرُواْ هۆشداریان پێدراوە و ترسێنراون

مُعۡرِضُونَ پشتیان هەلکردوە و گوێیان پێنەداو (٣) قُلۡ بڵێ أَرَءَيۡتُم ئایا بینیوتانە مَّا ئەوەی تَدۡعُونَ هاواریان لێدەکەن و دەیانپەرستن مِن لە

دُونِ غەیری ٱللَّهِ خودا أَرُونِي نیشانم بدەن مَاذَا چیان خَلَقُواْ خولقاندیە مِنَ لە ٱلۡأَرۡضِ زەوی أَمۡ یان لَهُمۡ هەیانە شِرۡكٞ بەش و هاوەڵداری

فِي لە ، لەناو ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەکان ٱئۡتُونِي بۆم بهێنن بِكِتَٰبٖ کیتاب و نوسراوێ مِّن لە قَبۡلِ پێش هَٰذَآ ئەوە أَوۡ یان أَثَٰرَةٖ ئەسەرێ مِّنۡ لە

عِلۡمٍ زانست و زانیارییەک إِن ئەگەر كُنتُمۡ ئێوە- صَٰدِقِينَ ڕاستگۆ (-بووبن) (٤) وَمَنۡ و کێ أَضَلُّ وێڵ وشوێنبزرە (ی کرد) مِمَّن لەوەی

يَدۡعُواْ دەپەرستێ و دەپاڕێتەوە و هاوار دەکاتە (شتێ) مِن لە دُونِ غەیری ٱللَّهِ خودا مَن شت و کەسانێ لَّا -

يَسۡتَجِيبُ (-نا) یێن بەدەنگ (و وەڵام نادەنەوە) لَهُۥٓ بۆی إِلَىٰ تاکو يَوۡمِ ڕۆژی ٱلۡقِيَٰمَةِ قیامەت (هەلسانەوە لەگۆڕەکان و بەپاوەستان لە مەیدانی مەحشەر)

وَهُمۡ و ئەوان عَن لە دُعَآئِهِمۡ بانگکردن و پاڕانەوەیان غَٰفِلُونَ بێئاگا و غافل (ن) (٥) وَإِذَا و کاتێ حُشِرَ حەشرکرا و کۆکرایەوە ٱلنَّاسُ خەلک

كَانُواْ - لَهُمۡ بۆیان (-بوون بە) أَعۡدَآءٗ دوژمنانێ وَكَانُواْ و- بِعِبَادَتِهِمۡ بەپەرستشی ئەوان كَٰفِرِينَ کافر (-بوون) (٦) وَإِذَا و کاتێ

تُتۡلَىٰ دەخوێندرێتەوە عَلَيۡهِمۡ بەسەریان ، بۆ سەریان ءَايَٰتُنَا ئایەتەکانمان بَيِّنَٰتٖ هەمووی ڕوون و ئاشکرا ن قَالَ - ٱلَّذِينَ ئەوانەی

كَفَرُواْ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون لِلۡحَقِّ بە هەقیان (-گووت) لَمَّا کاتێ جَآءَهُمۡ بۆیان هات هَٰذَا ئەوە سِحۡرٞ سیحر و جادوێکی مُّبِينٌ دیار و ئاشکرای ە

(٧) أَمۡ یان يَقُولُونَ ئەوان دەڵێن ٱفۡتَرَىٰهُۖ بەدرۆ هەڵیبەستوە قُلۡ بڵێ إِنِ ئەگەر ٱفۡتَرَيۡتُهُۥ بەدرۆ هەڵمبەستووە

فَلَا تَمۡلِكُونَ ئەوە ئێوە (هیچ)تان لەدەست نیە لِي بۆ من مِنَ لەڕاست ٱللَّهِ خودا شَيۡـًٔا (هیچ) شتێ هُوَ ئەو خۆی أَعۡلَمُ زاناتر و ئاگادارترە بِمَا بەوەی

تُفِيضُونَ بەزێدە قسەی لە سەر دەکەن بێ بەڵگە فِيهِ تیایدا كَفَىٰ بەسسە بِهِۦ ئەو شَهِيدَۢا شایەت بێ بَيۡنِي نێوان من وَبَيۡنَكُمۡ نێوان ئێوەش

وَهُوَ و ئەوە ٱلۡغَفُورُ ئەوپەڕی لێبووردە ی ٱلرَّحِيمُ ئەوپەڕی بەبەزەیی و بەخشندە (٨) قُلۡ بڵێ مَا كُنتُ من-

بِدۡعٗا بیدعە و شتێ (-نەبووم) کە پێشتر نموونەی نەبێت مِّنَ لە ٱلرُّسُلِ پێغەمبەران وَمَآ نا أَدۡرِي زانم مَا يُفۡعَلُ چی دەکرێ بِي بە من

وَلَا بِكُمۡ و بە ئێوەش إِنۡ أَتَّبِعُ دوای شتێ ناکەوم إِلَّا جگەلە مَا يُوحَىٰٓ ئەوەی سروش دەکرێ إِلَيَّ بۆ من وَمَآ - أَنَا۠ من شتێ (-نیم) إِلَّا جگەلە

نَذِيرٞ ترسێنەرێک ی مُّبِينٞ دیار و ئاشکرا (٩) قُلۡ بڵێ أَرَءَيۡتُمۡ بینیوتانە و تێڕاماون إِن ئەگەر كَانَ - مِنۡ لە عِندِ لای ٱللَّهِ خودا (-بوویێت)

وَكَفَرۡتُم و کوفرتانکردبێ بِهِۦ پێی وَشَهِدَ و شایەتی بدا شَاهِدٞ شایەتێک مِّنۢ لە بَنِيٓ رۆڵە و نەوەی إِسۡرَٰٓءِيلَ یەعقوب (جولەکەکان) عَلَىٰ لەسەر

مِثۡلِهِۦ هاوشێوەی وی فَـَٔامَنَ جا بڕوای هێنا وَٱسۡتَكۡبَرۡتُمۡ وئێوەش تەکەببورتان کرد و إِنَّ بەدڵنیایی ٱللَّهَ خودا لَا يَهۡدِي ڕێنموونی ناکات

ٱلۡقَوۡمَ ئەو خەلک و ئەوقەومەی ٱلظَّٰلِمِينَ ستەمکارن (١٠) وَقَالَ و - ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُواْ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون (-گوتیان)

لِلَّذِينَ بەئەو (کەس) انەی ءَامَنُواْ بڕوایان هێنا لَوۡ ئەگەر كَانَ - خَيۡرٗا چاکە و خێر (-بووا) مَّا - سَبَقُونَآ پێشمان (-نە) دەکەتن إِلَيۡهِ بۆ (بڕوا هێنان)

وَإِذۡ و ئەگەر لَمۡ يَهۡتَدُواْ هیدایەت وەرنەگرن بِهِۦ پێی فَسَيَقُولُونَ ئیتر زوو دەڵێن هَٰذَآ ئەوە إِفۡكٞ درۆ وهەڵبەستراوێکی قَدِيمٞ کۆنە (١١)

وَمِن و لە قَبۡلِهِۦ پێش ئەوەش كِتَٰبُ نامە ئاسمانیەکەی مُوسَىٰٓ (پێغەمبەر) موسا إِمَامٗا پێشەوا و وَرَحۡمَةٗ و بەزەیی و میهرەبانی ە وَهَٰذَا و ئەوەش

كِتَٰبٞ کیتابێکی مُّصَدِّقٞ بەڕاستدانەرە لِّسَانًا زمانێ عَرَبِيّٗا (بەزمانی) عەرەبی یە لِّيُنذِرَ تا بترسێنێ و بێداربکاتەوە ٱلَّذِينَ ئەوانەی ظَلَمُواْ ستەمکاریانکرد

وَبُشۡرَىٰ و یادەوەری و بێرهێنانەوەیە لِلۡمُحۡسِنِينَ بۆ چاکەکاران (١٢) إِنَّ بەدڵنیایی ٱلَّذِينَ ئەوانەی قَالُواْ گوتیان رَبُّنَا پەروەردیگارمان ٱللَّهُ الله یە

ثُمَّ پاشان ٱسۡتَقَٰمُواْ ئیستقامەیانکرد و جێگیربوون لە سەر رێگای هیدایەت فَلَا خَوۡفٌ ئەوە ترس نیە عَلَيۡهِمۡ بەسەریان ، بۆ سەریان ، لەسەریان

وَلَا هُمۡ و نە ئەوانیش يَحۡزَنُونَ خەم دەخۆن و دڵ توند دەبن (١٣) أُوْلَٰٓئِكَ ئەوانە أَصۡحَٰبُ خاوەن و هاوەڵانی ٱلۡجَنَّةِ بەهەشت

خَٰلِدِينَ هەتاهەتایێ ماوەن فِيهَا تیایدا جَزَآءَۢ پاداشتێ بِمَا بەوەی كَانُواْ پێشان يَعۡمَلُونَ دەیانکرد (١٤) وَوَصَّيۡنَا و وەسیەتمانکرد بۆ

ٱلۡإِنسَٰنَ مرۆڤ بِوَٰلِدَيۡهِ دەربارەی باوانی إِحۡسَٰنًا (بە) چاکەکاری حَمَلَتۡهُ - أُمُّهُۥ دایکی (-هەڵیگرت) كُرۡهًا (بە) ناخۆشی وَوَضَعَتۡهُ و دایناوە

كُرۡهًاۖ (بە) ناخۆشی وَحَمۡلُهُۥ و بەسک هەڵگرتنەکەی وَفِصَٰلُهُۥ و لێجیابوونەوەی ثَلَٰثُونَ سی شَهۡرًاۚ مانگ ە حَتَّىٰٓ تاکو ، هەتا إِذَا کاتێ بَلَغَ گەیشتە

أَشُدَّهُۥ توند و تۆڵی جەستە و هۆشی خۆی وَبَلَغَ و گەیشتە أَرۡبَعِينَ چل سَنَةً سالآن قَالَ گوتی رَبِّ پەروەردیگارە أَوۡزِعۡنِيٓ یارمەتی و ئیلهامم بدە

أَنۡ کە أَشۡكُرَ سوپاس بکەم نِعۡمَتَكَ ناز و نیعمەتی تۆ ٱلَّتِيٓ ئەوەی أَنۡعَمۡتَ کە بەفەزڵی خۆت ناردۆتە عَلَيَّ سەر من وَعَلَىٰ لەسەر ،

وَٰلِدَيَّ و هەردوو باوانم وَأَنۡ و ئەوەی أَعۡمَلَ بکەم صَٰلِحًا کاری چاک و بەچاکی تَرۡضَىٰهُ پێی ڕازی بیت وَأَصۡلِحۡ و چاک بکە لِي بۆم فِي لە

ذُرِّيَّتِيٓۖ نەوەکانم إِنِّي بەدڵنیایی من تُبۡتُ پەشیمانم و گەڕامەوە إِلَيۡكَ بۆتۆ وَإِنِّي و بەڕاستی من مِنَ لە ٱلۡمُسۡلِمِينَ موسڵمان و ملکەچکاران م (١٥)

أُوْلَٰٓئِكَ ئەوان ٱلَّذِينَ ئەوانەن نَتَقَبَّلُ قبوڵ دەکەین عَنۡهُمۡ لێیان أَحۡسَنَ چاکترین ی مَا عَمِلُواْ ئەوەی کردییان وَنَتَجَاوَزُ و چاوپۆشی دەکەیین عَن لە

سَيِّـَٔاتِهِمۡ خراپەکانیان فِيٓ لە أَصۡحَٰبِ هاوەڵ و خاوەندارانی ٱلۡجَنَّةِۖ بەهەشت ن وَعۡدَ بەڵێن ی ٱلصِّدۡقِ ڕاست ٱلَّذِي ئەوەی كَانُواْ ئەوەان پێشان

يُوعَدُونَ بەڵێنیان پێدەدرا (١٦) وَٱلَّذِي و ئەوەی قَالَ گوتی لِوَٰلِدَيۡهِ بە هەردووباوانی أُفّٖ ئۆف لَّكُمَآ لەنگۆ

أَتَعِدَانِنِيٓ ئەرێ وادە و بەڵێن دەدەن بە من أَنۡ کە أُخۡرَجَ دەربهێنرێم (زیندوو بکرێمەوە) وَقَدۡ لەکاتێ بەدڵنیایی خَلَتِ تێپەڕی

ٱلۡقُرُونُ چەندەها خەڵکی سەردەمانێک ی مِن لە قَبۡلِي پێش من وَهُمَا و هەردووکیان يَسۡتَغِيثَانِ هاواردەکەن بۆ بەهاناهاتنیان لە ٱللَّهَ خودا

وَيۡلَكَ (دەڵێن) هاوار بەحالت! ءَامِنۡ بروا بێنە إِنَّ بەدڵنیایی وَعۡدَ بەڵێن ی ٱللَّهِ خودا حَقّٞ هەق و ڕاستە فَيَقُولُ ئیتر ئەو دەڵێت

مَا هَٰذَآ ئەوە چ نیە إِلَّآ جگەلە ، بەدەرلە أَسَٰطِيرُ ئەفسانەگەلی ٱلۡأَوَّلِينَ پێشینەکان ە (١٧) أُوْلَٰٓئِكَ ئەوان ٱلَّذِينَ ئەوانەن

حَقَّ حەق بووە و جێگیربووە عَلَيۡهِمُ بەسەریان ، لەسەریان ، بۆ سەریان ٱلۡقَوۡلُ قسەکە فِيٓ لەناورێزی أُمَمٖ گەلانێک ن قَدۡ کەبەدڵنیایی

خَلَتۡ بەسەرچوون و نەمان مِن لە قَبۡلِهِم پێش ئەوان مِّنَ لە ٱلۡجِنِّ جنۆکاکان وَٱلۡإِنسِۖ و مرۆڤان إِنَّهُمۡ بەدڵنیایی ئەوان كَانُواْ -

خَٰسِرِينَ خەسارەتمەند (-بوون) (١٨) وَلِكُلّٖ و (هەیە) بۆ هەریەکێ دَرَجَٰتٞ چەندین پلە و پایە مِّمَّا لەوەی عَمِلُواْۖ کردوویانە

وَلِيُوَفِّيَهُمۡ و بەتەواوی پێیانبدات (پاداشت و سزای) أَعۡمَٰلَهُمۡ کار و کردەوەکانیان وَهُمۡ و ئەوان لَا يُظۡلَمُونَ ستەمیان لێناکرێ (١٩)

وَيَوۡمَ و ئەو ڕۆژەی يُعۡرَضُ نیشاندەدرێن ٱلَّذِينَ ئەوانەی كَفَرُواْ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون عَلَى بۆ سەر ٱلنَّارِ ئاگر أَذۡهَبۡتُمۡ بەرێتانکرد

طَيِّبَٰتِكُمۡ خۆشیەکانتان فِي لە حَيَاتِكُمُ ژیانی خۆتانی ٱلدُّنۡيَا دونیا وَٱسۡتَمۡتَعۡتُم و ڕاتانبوارد بِهَا پێی فَٱلۡيَوۡمَ جا ئیمڕۆ تُجۡزَوۡنَ سزادەدرێن

عَذَابَ عەزاب و ئەشکەنجەی ٱلۡهُونِ شەرمەزاری و ڕیسوایی بِمَا بەوەی كُنتُمۡ پێشان تَسۡتَكۡبِرُونَ خۆتان بەزل دادەنا فِي لە ٱلۡأَرۡضِ زەوی

بِغَيۡرِ بەبێ ٱلۡحَقِّ حەق وَبِمَا و بەوەی كُنتُمۡ پێشان تَفۡسُقُونَ لەڕێی ڕاست دەردەچوون (٢٠) وَٱذۡكُرۡ و یادبکەرەوە أَخَا برای عَادٍ (قەومی) عاد

إِذۡ کە أَنذَرَ وریایکردنەوە و ترساندنی قَوۡمَهُۥ نەتەوەکەی خۆی بِٱلۡأَحۡقَافِ لە ئەحقاف وَقَدۡ و لەکاتێ خَلَتِ تێپەڕی ٱلنُّذُرُ ترسێنەرەکان مِنۢ لە

بَيۡنِ نێوان يَدَيۡهِ دەستەکانی (پێشی وی) وَمِنۡ و لە خَلۡفِهِۦٓ دووای وی أَلَّا تَعۡبُدُوٓاْ کەوا نەپەرستن إِلَّا شتێ جگەلە ٱللَّهَ خودا إِنِّيٓ بەدڵنیایی من

أَخَافُ ئەترسم عَلَيۡكُمۡ لەسەرتان عَذَابَ عەزاب و ئەشکەنجەیی يَوۡمٍ ڕۆژێ عَظِيمٖ زۆر گەورە و مەزن (٢١) قَالُوٓاْ گوتیان

أَجِئۡتَنَا ئایا هاتی بۆمان لِتَأۡفِكَنَا تا وەرمانگێڕی عَنۡ لە ، لێ ءَالِهَتِنَا پەرستراو و خوداکانمان فَأۡتِنَا دە بۆمان بهێنە بِمَا ئەوەی تَعِدُنَآ بەڵێنمان پێدەدەی

إِن ئەگەر كُنتَ تۆ- مِنَ لە ٱلصَّٰدِقِينَ ڕاستگۆکان (-بووی) (٢٢) قَالَ گوتی إِنَّمَا لەڕاستیدا تەنها ٱلۡعِلۡمُ زانین و زانست عِندَ لای ٱللَّهِ خودا یە

وَأُبَلِّغُكُم و پێتان ڕادەگەیەنم مَّآ ئەوەی أُرۡسِلۡتُ من هەناردراوم بِهِۦ پێی وَلَٰكِنِّيٓ بەڵکوو من أَرَىٰكُمۡ دەتانبینم قَوۡمٗا قەومێ

تَجۡهَلُونَ نەزانن و نەفامی دەکەن (٢٣) فَلَمَّا جا کاتێ رَأَوۡهُ بینیان عَارِضٗا هەورێ دەرکەوت مُّسۡتَقۡبِلَ ڕووی کردبووە أَوۡدِيَتِهِمۡ دۆڵەکانیان

قَالُواْ گوتیان هَٰذَا ئەوەیە عَارِضٞ هەورێک ە مُّمۡطِرُنَاۚ بارانمان بۆ دەبارێنێ ، بَلۡ بەڵکو هُوَ ئەوە مَا ٱسۡتَعۡجَلۡتُم ئەوەیە کە پەلەتان کرد بِهِۦ پێ ،

رِيحٞ ڕەشەبایێکە فِيهَا تیایدایە عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەیەکی أَلِيمٞ زۆر بە ئازار (٢٤) تُدَمِّرُ وێراندەکات كُلَّ هەموو شَيۡءِۭ شتێ

بِأَمۡرِ بەفەرمانی رَبِّهَا خاوەن و خوداوەندی فَأَصۡبَحُواْ ئیتر وایانلێهات لَا يُرَىٰٓ نابینرێ إِلَّا شتێ جگەلە مَسَٰكِنُهُمۡ جێگاکی نیشتەجێبوونەکانیان

كَذَٰلِكَ ئاوا نَجۡزِي سزادەدەین ٱلۡقَوۡمَ ئەو خەلک و قەومەی ٱلۡمُجۡرِمِينَ ستەمکارەن (٢٥) وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی مَكَّنَّٰهُمۡ جێگیرمانکردبوون

فِيمَآ لەوەی إِن کە مَّكَّنَّٰكُمۡ ئێوەمان جێگیرکردبوو فِيهِ تیایدا وَجَعَلۡنَا وداماننا لَهُمۡ بۆیان سَمۡعٗا بیستن وَأَبۡصَٰرٗا و بینایان وَأَفۡـِٔدَةٗ و دڵ و دەرونێ

فَمَآ جا- أَغۡنَىٰ سودی (-نە) بەخشی عَنۡهُمۡ پێیان سَمۡعُهُمۡ بیستنیان وَلَآ أَبۡصَٰرُهُمۡ و نە بیناییەکانیان وَلَآ أَفۡـِٔدَتُهُم و نە دڵ و دەرونیان مِّن (هیچ)

شَيۡءٍ شتێ إِذۡ كه كَانُواْ وابوون يَجۡحَدُونَ نكۆڵیاندەكرد وكوفریاندەكرد بِـَٔايَٰتِ به ئایەتەكانی ٱللَّهِ خودا وَحَاقَ و گیربوو بِهِم لێیان مَّا ئەوەی

كَانُواْ ئەوان پێشان بِهِۦ - يَسۡتَهۡزِءُونَ گەمەو گاڵتەیان دەكرد (-پێی) (٢٦) وَلَقَدۡ و بەدڵنیایی أَهۡلَكۡنَا لەناومانبرد

مَا حَوۡلَكُم ئەوەی دەورووبەری ئێوە مِّنَ له ٱلۡقُرَىٰ نشینگەكان (گوند و شارەكان) وَصَرَّفۡنَا و جۆراوجۆرمانكرد

ٱلۡأٓيَٰتِ ئایەتەكان ، بەڵگە و نیشانە گەورەكان ، موعجیزاتەكان لَعَلَّهُمۡ بەڵكو ئەوان يَرۡجِعُونَ بگەڕێنەوە (٢٧) فَلَوۡلَا نَصَرَهُمُ باشە بۆ سەریان نەخستن

ٱلَّذِينَ ئەوانەی ٱتَّخَذُواْ دیاریانكردوە و دایاناوە مِن له دُونِ غەیری ٱللَّهِ خودا قُرۡبَانًا نزیكخەرەوانێك ءَالِهَةَۢ پەرستراوانێك وگەلێ خودای درۆیینە

بَلۡ بەلكو ضَلُّواْ وونبوون عَنۡهُمۡ لێیان وَذَٰلِكَ و ئەوەش إِفۡكُهُمۡ هەڵبەستراوەی ئەوان وَمَا ئەوەی كَانُواْ پێشان يَفۡتَرُونَ بەدرۆهەڵیاندەبەست

(٢٨) وَإِذۡ و كه صَرَفۡنَآ (هەناردمان) إِلَيۡكَ بۆلای تۆ نَفَرًا كۆمەڵێك مِّنَ له ٱلۡجِنِّ جنۆكان يَسۡتَمِعُونَ گوێدەگرن

ٱلۡقُرۡءَانَ قورئان و كەلامی خودا فَلَمَّا جا كاتێ حَضَرُوهُ ئامادەی بوون قَالُوٓاْ گوتیان أَنصِتُواْ بێدەنگ گوێبگرن فَلَمَّا ئیتر كاتێ قُضِيَ تەواو بوو

وَلَّوۡاْ پشتیان هەڵكرد و ڕۆیشتن إِلَىٰ بۆ ، بۆلای قَوۡمِهِم قەومی خۆیان مُّنذِرِينَ بوونە وریاكەرەوە و ترسێنەر (٢٩) قَالُواْ گوتیان

يَٰقَوۡمَنَآ ئەی قەومی خۆمان إِنَّا بەڕاستی ئێمە سَمِعۡنَا بیستمان كِتَٰبًا كتاب و نوسراوێك أُنزِلَ دابەزێنراوە مِنۢ له بَعۡدِ دوای مُوسَىٰ مووسا

مُصَدِّقًا بەڕاست دانەرە لِّمَا بۆئەوەی بَيۡنَ نێوان يَدَيۡهِ دەستەكانی (پێشی وی هاتووە) يَهۡدِيٓ ڕێنموونی دەكات إِلَى بۆ ، بۆلای ٱلۡحَقِّ هەق و ڕاستی

وَإِلَىٰ و بۆلای طَرِيقٖ ڕێگایەكی مُّسۡتَقِيمٖ ڕاست و ڕەوان (٣٠) يَٰقَوۡمَنَآ ئەی قەومی خۆمان أَجِيبُواْ وەڵام بدەنەوە دَاعِيَ بانگخوازی ٱللَّهِ خودا

وَءَامِنُواْ و بڕوا بهێنن بِهِۦ پێی يَغۡفِرۡ ئەبەخشی و دەبووری لَكُم بۆتان مِّن له ذُنُوبِكُمۡ تاوانەكانتان وَيُجِرۡكُم و دەتانپارێزێ مِّنۡ له

عَذَابٍ عەزاب وئەشكەنجەی أَلِيمٖ زۆر بەژان و ئازار (٣١) وَمَن و هەركەسێ لَّا - يُجِبۡ وەڵام نەداتەوە دَاعِيَ بانگخوازی ٱللَّهِ خودا

فَلَيۡسَ ئەوە- بِمُعۡجِزٖ دەستەوەسێنكەر نیە (پارێزراو نیە) فِي له ٱلۡأَرۡضِ زەوی وَلَيۡسَ و نیە لَهُۥ بۆ ئەو مِن - دُونِهِۦٓ بێجگە (-له) و

أَوۡلِيَآءُ دۆست و پشتیوانێ أُوْلَٰٓئِكَ ئەوان فِي له ، لەناو ضَلَٰلٖ گومڕاییەكی مُّبِينٍ دیار و ئاشكران (٣٢) أَوَ ئایا لَمۡ يَرَوۡاْ نەیان بینیووە أَنَّ كەوا

ٱللَّهَ خودا ٱلَّذِي ئەوەی خَلَقَ بەدیهێناوە و دروستیكردوە ٱلسَّمَٰوَٰتِ ئاسمانەكان وَٱلۡأَرۡضَ و زەوی وَلَمۡ يَعۡيَ و ماندوو نەبووە

بِخَلْقِهِنَّ به خولقاندن و بەدیهێنانیان بِقَٰدِرٍ کەوا تواناداره عَلَىٰٓ لەسەرئەوەی أَن کە يُحْـِۧيَ زیندوو بکاتەوە ٱلْمَوْتَىٰ مردووەکان بَلَىٰٓ بەڵێ

إِنَّهُۥ بەدڵنیایی ئەو عَلَىٰ لەسەر كُلِّ هەموو شَيْءٍ شتێک قَدِيرٌ تەواو تواناداره (٣٣) وَيَوْمَ و ڕۆژی يُعْرَضُ نیشاندەدرێن ٱلَّذِينَ ئەوانەی

كَفَرُوا۟ کوفریانکرد و بێ بڕوابوون عَلَى لەسەر ٱلنَّارِ ئاگر أَلَيْسَ - هَٰذَا ئەوە (-نییە) بِٱلْحَقِّ بە حەق و ڕاستی و ڕەوایی قَالُوا۟ گوتیان بَلَىٰ بەڵێ

وَرَبِّنَا سوێند بە پەروەردیگارمان قَالَ گوتی فَذُوقُوا۟ دەبچێژن ٱلْعَذَابَ عەزاب و ئەشکەنجە بِمَا بەوەی كُنتُمْ ئێوە پێشان تَكْفُرُونَ کوفرتان دەکرد

(٣٤) فَٱصْبِرْ جا ئارامبگرە و خۆڕاگرە كَمَا هەرچۆن صَبَرَ ئارامیانگرت و خۆیان ڕاگرت أُو۟لُوا۟ خاوەن ٱلْعَزْمِ عەزیمەتەکان مِنَ لە

ٱلرُّسُلِ پێغەمبەران وَلَا تَسْتَعْجِل و پەلە مەکە لَّهُمْ لێیان كَأَنَّهُمْ وەک ئەوەی ئەوان يَوْمَ ئەوڕۆژەی يَرَوْنَ دەبینن

مَا يُوعَدُونَ ئەوەی بەڵێنیان پێدەدرێ لَمْ يَلْبَثُوٓا۟ نەماینەوە لە ژیان (ی دوونیا) إِلَّا (کاتێ) جگەلە سَاعَةً ساتێک مِّن لە نَّهَارٍ ڕۆژێ بَلَٰغٌ ڕاگەیاندنێک

فَهَلْ جا ئایا يُهْلَكُ دەفەوتێندرێ و بەهیلاک دەچوێندرێ إِلَّا (کەسێ) جگەلە ٱلْقَوْمُ ئەونەتەوە وگەلەی ٱلْفَٰسِقُونَ لادەرن لەڕێی ڕاست و فاسقن

(٣٥)